

مقدمه

¹پولس، به اراده خدا رسول مسیح عیسی، برحسب وعده حیاتی که در مسیح عیسی است،² فرزند حبیب خود تیموتاؤس را فیض و رحمت و سلامتی از جانب خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح باد.

خدا روح قوّت و محبّت را به ما داده است

³شکر می‌کنم آن خدایی را که از اجداد خود به ضمیر خالص بندگی او را می‌کنم، چونکه دائماً در دعاهاى خود تو را شبانه‌روز یاد می‌کنم،⁴ و مشتاق ملاقات تو هستم، چونکه اشکهای تو را بخاطر می‌دارم تا از خوشی سیر شوم.⁵ زیرا که یاد می‌دارم ایمان بی‌ریای تو را که نخست در جدّهات لویس و مادرت افنیکی ساکن می‌بود و مرا یقین است که در تو نیز هست.⁶ لهذا به یاد تو می‌آورم که آن عطای خدا را که به‌وسیله گذاشتن دستهای من بر تو است برافروزی.⁷ زیرا خدا روح جن را به ما نداده است بلکه روح قوّت و محبّت و تأدیب را.

⁸پس از شهادت خداوند ما عار مدار و نه از من که اسیر او می‌باشم، بلکه در زحمات انجیل شریک باش، برحسب قوّت خدا،⁹ که ما را نجات داد و به دعوت

مقدّس خواند، نه به حسب اعمال ما، بلکه برحسب اراده خود و آن فیضی که قبل از قدیم‌الایام در مسیح عیسی به ما عطا شد.¹⁰ اما الحال آشکار گردید به ظهور نجات‌دهنده ما عیسی مسیح که موت را نیست ساخت و حیات و بی‌فسادی را روشن گردانید به‌وسیله انجیل،¹¹ که برای آن من واعظ و رسول و معلّم امّت‌ها مقرر شده‌ام.¹² و از این جهت این زحمات را می‌کنم بلکه عار ندارم، چون می‌دانم به که ایمان آوردم و مرا یقین است که او قادر است که امانت مرا تا به آن روز حفظ کند.

¹³نمونه‌ای بگیر از سخنان صحیح که از من شنیدی در ایمان و محبّتی که در مسیح عیسی است.¹⁴ آن امانت نیکو را به‌وسیله روح‌القدس که در ما ساکن است، حفظ کن.¹⁵ از این آگاه هستی که همه آنانی که در آسیا هستند، از من رخ تافته‌اند، که از آن جمله فیچلس و هرْموَجِنس می‌باشند.¹⁶ خداوند اهل خانه اُنسیفورُس را ترحم کند زیرا که او بارها دل مرا تازه کرد و از زنجیر من عار نداشت،¹⁷ بلکه چون به روم رسید، مرا به کوشش بسیار تفحص کرده، پیدا نمود.¹⁸ (خداوند بدو عطا کند که در آن روز در حضور خداوند رحمت یابد.) و خدمتهای را که در اَقْسُس کرد تو بهتر می‌دانی.